

מערכת עלון "שם שמים"
lshamaim@gmail.com
הוצאה לאור:
הגרעין החזו"ח חב"ד יבנה
לפרטים:
עמית ענקי
5809449-054

הגרעין חזו"ח חב"ד יבנה

"PINE PES"

פרשת 'כי תבוא' גיליון מס' 90 - עו' אלול התשע"א.
העלון מופץ ביבנה, בית גמליאל, גבעת וושינגטון, קיבוץ יבנה, בן זכאי, ניר גלים, בן יבנה ובאי-מ"לים.

מים חיים הרב בראון דסברג

פסיכודרמה

התנהלותם של בעל הפירות והכהן מאוד מוזרה, לכאורה. בעל הפירות מתחיל לדבר, הכהן מפסיק אותו באמצע ומניח את הפירות לפני ה'. בעל הפירות ממשיך בדבריו, ושוב מניח אותם לפני ה'. מה קורה כאן?

נדמה ששניהם עושים כעין משחק תפקידים, שבא לחנך את בעל הפירות. תחילה בעל הפירות אומר בגאווה, בתחושת "כוחי ועוצם ידי": "הגדתי היום לה' א-לקיך כי

באתי אל הארץ אשר נשבע ה' לאבותינו לתת לנו". את א-לקותו של ה', הוא מייחס לכהן בלבד. הכהן עוצר אותו, מניח את הטנא לפני מזבח ה', ומחזיר לו אותו, כדי שידע מנין יש לו פירות. אז אומר בעל הפירות בהכנעה: "ועתה הנה הבאתי את ראשית פרי האדמה אשר נתת לי ה'", מניח אותם ומשתחוה לה'.

"ויברך דויד"
רוב פרשיית "הברכה והקללה" הינה סימטרית, אולם בתחילתה מופיעים אחד עשר חטאי "ארור" ועוד "ארור" כללי, שאין למולם תיאורים של האדם ה"בורך".

נדמה, שאת החסר משלים דוד המלך במזמור ט"ו. במזמור זה הוא מציב אחד עשר תיאורים של צדיק ועוד תיאור כללי. ישנן הקבלות רבות בין ה"ארורים" של פרשתנו ובין תיאוריו של דוד. כנגד "ארור לקח שחד להכות נפש דם נקי" אומר דוד "ישחד על נקי לא לקח", כנגד "ארור מכה רעהו בסתר" - "לא עשה לרעהו רעה",

חודש אלול הגיע, וחגי תוהה, למה דווקא רחמים וסליחות...

עמוד 3

בין בכור לביכור - חכמת נשים -

עמוד 2

מדור חדשון! פרשת-שבוע, בקטנה...

עמוד 2

למה דווקא "בשבעה דרכים ינוסו לפניך"?

מהר"ל (תפארת ישראל פרק שני) מגדיר את המושגים "טבעי" ו"על-טבעי" אחרת מההגדרה המוכרת לנו. "טבעי" זה מעשי ה': הבריאה, התורה, ואפילו הנס (מה שאנו מכנים "חריגה מהטבע"). מה ש"מעל הטבע" הם מעשי האדם, הדברים המלאכותיים. את הטבעי, מעשי ה', מייצג המספר שבע, כמו השבת והשמיטה שכנגד שבעת ימי הבריאה, שבע ההקפות שסביב יריחו, ועוד. את העל-טבעי, מעשי האדם, מייצג המספר שמונה, כמו ברית המילה שביום השמיני, ושמונת ימי המילואים שבסיום בניית המשכן.

האדם נוטה לייחס לעצמו הישגים וכישלונות במלחמה, ולתלות אותם באסטרטגיה או גבורה אנושית. פרשתנו תולה את תוצאות המלחמה בעבודת ה' שלנו, ושבע הדרכים שבהם ינוסו המנוצחים, יכולות לסמל מי באמת הבריח אותם.

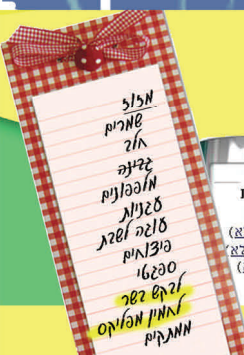
האין זה מופלא שבמלחמת השחרור, בניגוד לכל התחזיות ה"ארציות", נסו מאיתנו שבע צבאות ערב?

העלון מוקדש לרפואת חברינו: ישראל פרז'י רפאל בן מרים

כל מפנה, וריאת הקניות שלה...

אלול
סופר שיש בו הכל

סופר מזוז רח' הדרור 25 08-9436688 **כ"י מזוז רח' שבזי** 08-9436945

בכורי- ביכורי

אני שולחת אותך, בדיוק כמו שהבטחתי, הפרי הראשון שלי, בני בכורי. אני זוכרת איך לבש את המדים בגאווה גדולה, עוד מגיל צעיר חלם להיות חייל. כשהיה חוזר הביתה לא הסכים לפשוט את המדים הללו, "מדי קודש" הם היו בעיניו. ועם מדים אלו שב אלינו, ועם אותם מדים אני משיבה אותו אליך. אני זוכרת את הבוקר הראשון עם דמעות בעיניים ולב מלא התרגשות הוא הפך להיות "נחלת הכלל" כמה תפילות, ודמעות ראתה הכרית שלי אך שלחתי אותו בגאווה ושמחה גדולה כחלק ממצוותך. מתוך אמונה שזכינו להגיע לארץ וזכינו לריבונות וצבא שמגן על ארצו ומכח זה אני פועלת...

"להזהר, י-תבוא אל-הארץ, א ר להזהר אלהיך, בתן לך נחלה... ללקח מרא ית ול-לרי האדמה, א ר וביא מאלצ' א ר להזהר אלהיך בתן לך-- לזמור ב נא; להלל, אל-

הוקדם, א ר ילחור להזהר אלהיך.. באת, אל-ה...הן.. לאמלו אלין, הול י הום ליהזה אלהיך, י-באתי אל-הארץ, א ר נלוע להזהר לאבתינ לתת לנ.."

ועכשיו כשאני עומדת מול חלקת הקבר הפתוחה, מול האדמה האהובה שמוכנה ככלי קיבול לקחת את ראשית פרי אדמתי שטמון בתוך הטנא עטוף בדגל ישראל. אני ניצבת נבוכה מול הספקות שהשתקתי עד

כה המתעוררות לחיים ומכרסמות בבשר. מדוע דווקא בני שחיכינו לו שנים רבות כ"כ? מדוע אנו צריכים להקריבו? איך בני שלי הופך קורבן לכפר בעד העם?...

"לעניית לאמלו לפני להזהר אלהיך, א ר י אבד אבי, ו רד מצולמה, וזגר ום...ולחי-ום, לגני ודגל...זרע אתנ ה צרים... ו לנ עלי, עבדה קוה...ו צעק, אל-להזהר אלהי אבתינ; ו למע להזהר את-קלנ, וזלא את-עלינ לת-עמלנ...וצאנ להזהר, מ צרים,

לוד חוקה... למדא ובל-- לאתנת, למלתיים... ו י-לנ

את-הארץ ה.את, ארץ ונת חלב לב..."

ופתאום הספקות מתבהרות ואור גדול מצויף אותי. אני מבינה, כי בני בכורי-ביכורי בעצם מעולם לא היה פרטי שלי, כי הוא חלק מכלל. מהעם הנצחי שעבר תלאות וייסורים רבים, עד שהגיע לארץ ישראל וגם כאן לא פסקו

הנסיגות...אך עמ"י לעולם לא נגדע לגמרי גם כשקמו עליו לכלותו...ובני זכה להיות ממוסרי הנפש, ושמו חרוט על כיסא כבודך...

"לעזה, ה ה הבאתי את-רא ית לרי האדמה, א ר-נתוה י, להזהר; להזל ג, לפני להזהר אלהיך..." אני מוצאת נחמה בהפסרת השבוע: "ויעמך כולם צדיקים לעולם יירשו ארץ; נצר

ופתאום הספקות מתבהרות ואור גדול מצויף אותי. אני מבינה, כי בני בכורי-ביכורי בעצם מעולם לא היה פרטי שלי, כי הוא חלק מכלל.

מטעי, מעשה ידי להתפאר" הפסוק מלמדנו, שלכל עם ישראל יהיה חלק ותפקיד באותו עתיד מפואר, כמו החלקים

השונים בעץ, שלכולם יש תפקיד בגדילת העץ ופריחתו המפוארת. ויעמך כולם צדיקים לכאורה, כלפי חוץ, יש בעם ישראל אנשים רשעים, אנשים שאינם מתעניינים בעשיית צדק ואף מתנגדים לתפקיד הנשגב של עם ישראל ולקשר שבין עם ישראל לבין ה'. אולם, כשמתבוננים על כלל ישראל, על כולם ביחד, מבינים שלכל אחד

יש תפקיד בעשיית הצדק העולמית. כל אחד שם לב לעולל שאחרים אינם מודעים לו, או מדגיש עיקרון שאחרים מתעלמים ממנו, או מקיים מצוה שאחרים מזניחים; ולכן כולם ביחד - כאשר הם מאוחדים - צדיקים.

"נצר מטעיי מעשה ידיי להתפאר" - עם ישראל, העם הצעיר והקטן שנטעתי בארץ ישראל, יגדל ויצמיח ענפים לתפארת, יהיה גדול וחזק וישכון בארץ לעולם.

אולי כך אני מצליחה לאזור כוחות להמשיך, להביט קדימה ולראות את הטוב: שממשיכי דרכו של בני הם בעצם עם ישראל כולו, ואולי משום כך הוא במדרגה נעלה יותר. אני מגלה כוחות חדשים לראות טוב אחר משהייתי רגילה, אמיתי יותר, ובעיקר מחובר לה' כשורשי עץ איתנים ועמוקים יותר. ומכוח זה אני מנסה לקיים את השלב האחרון בהבאת הביכורים: "ושמחת בקל-הטוב, אשר נתן-לך יהנה אלהיך..."

המדור מוקדש לאמהות ולמשפחות השכולות. שהקב"ה ינחם וישמח אותם בע"ה...

אליסף קורן

בקטנה

על פרשת השבוע עד-80 מילים

"ולקחת מראשית כל פרי האדמה"

הטעם במצוות הפרשת הביכורים, בהבאתם למקדש הוא שהראשית קדושה לה'. ראשית פרי האדמה, ראשית פרי הכישרון, ראשית פרי הכוח. ביכורי כל-קדושים יהיו. בחג השבועות- הביכורים, היו נוהגים לחנך את הקטנים לכניסתם לתורה. זה מצוות הבאת הביכורים בזמן הזה, ביכורי הנערים אל הקודש יובאו. -הרב נריה-

שנזכור תמיד את הראשית, ששייכת אל הקודש ומתוך כך הכוחות לכל החיים, עד לאחרית- בניין ביה"מ וביאת המשיח.

שבת שלום!

משחק הכדורסל הקהילתי של 'לשם שמים' נכנס לקצב

מה? מתי?? איפה?? במגרש בבית-הספר 'נועם' כל יום חמישי בשעה 21:30

גם אתה מוזמן!

לפרטים נוספים: 057-813-5102 ניון נחמיאס

בעצם, מה זה לא רוצה?! אתה חייב לסלוח לי?" כנראה, שאם התורה מרגישה שאינה יכולה לחייב את האדם לסלוח, מדובר פה במעשה הבא במידת הרחמים. הסיבה שבגינה איננו יכולים לבוא לקב"ה בטענות כמו: "העם דורש צדק חברתי! העם דורש שתמחל לו!" היא בגלל שהקב"ה העניק לנו את חופש הבחירה. כל עוד לא הייתה לנו ברירה אלא לחטוא, אז באמת היה עניין להתחשב ולסלוח מצד הדין. אבל עתה, כשאנו יכולים לבחור לכאן ולכאן, איננו יכולים לבוא בתלונות. הדרך היחידה בה אנחנו יכולים לבקש את סליחתו של הקב"ה היא דרך מידת הרחמים שלו. ואכן, הרבה מהקטעים בסליחות הם בקשות של רחמים. "חטאנו לפניך רחם עלינו", "רחמנא" וכד'. בחלק מן הקטעים אנחנו, מה שנקרא, 'מפעילים את זכות האבות שלנו' כדי לקבל מעט רחמים.

חודש אלול. ברבים מבתי הכנסיות כבר התחילו מנייני הסליחות, חלקם בחצות הלילה, חלקם השכם בבוקר. קטעי הסליחות הם רבים ומגוונים אך כולם סובבים סביב רעיון מרכזי – היינו לא בסדר, ואנחנו מבקשים סליחה. עד כאן הכל טוב ויפה. אלא, שאין זה רק חודש "הסליחות", זהו חודש "הרחמים

והסליחות". מה פירוש? האם אנו מבקשים בחודש זה שני דברים נפרדים, או שהם קשורים זה בזה?

בואו ונגדיר תחילה את המושג רחמים. כאשר אני מרחם על מישהו, אני נוהג בו לפניו משורת הדין. אם נרצה לצייר זאת בראשו, הדין הוא אזור התחום בגבולות, שורות, וכאשר אנו עושים מעשים שעוברים את הגבולות האלו, אנחנו כבר בתחום הרחמים. אנחנו בעצם עושים משהו שאנחנו לא מחויבים אליו, משהו שדורש מאיתנו גדלות נפש מסוימת. אז נשאל: האם בחודש זה אנחנו מבקשים מהקב"ה לנהוג בנו בגדלות נפש על מנת שיוכל למחול לנו, או שאין קשר

נבחן את העניין בחיי היומיום שלנו. עשינו מעשה לא מוסרי כלפי אדם מסוים ואנו מבקשים את סליחתו.

האם הוא צריך להפעיל את רחמיו כדי לסלוח לנו, או שאולי מחילה היא דבר בסיסי שעל אדם להעניק מצד הדין?

בין הדברים?

נבחן את העניין בחיי היומיום שלנו. עשינו מעשה לא מוסרי כלפי אדם מסוים ואנו מבקשים את סליחתו. האם הוא צריך להפעיל את רחמיו כדי לסלוח לנו, או שאולי מחילה היא דבר בסיסי שעל אדם להעניק מצד הדין? הרי אנו חיים בחברה אנושית ועושים טעויות, אז לא ברור שצריך לקחת בחשבון את הסליחה?! בהקבלה, אנו מאמינים שהקב"ה שופט בצדק את עולמו, והוא זה שיצר אותנו עם הצד החומרי, שמושך אותנו אל החטא. האם אין זה מן ההיגיון שיהיה צודק לסלוח לנו כשנחטא?

זו שאלה כבדה, הנוגעת לדרכי הנהגתו של הקב"ה את עולמו, דבר שלא יתברר לנו עד הסוף כנראה אף פעם. אבל אולי מתוך התורה נוכל לדעת האם יש יחס בין סליחה לרחמים – האם כאשר אנו סולחים אנו מרחמים. כידוע, מצוות שבין אדם למקום יוה"כ מכפר, מצוות שבין אדם לחברו אין יוה"כ מכפר. כדי שיתכפר, על החבר לסלוח לך. הדרישה של התורה היא שתבקש את סליחתו, ואם הוא לא היה מוכן לסלוח, תנסה עוד פעם. אם גם אז הוא לא מוכן, נסה עוד פעם! – מוטל עליך לבקש ממנו לפחות שלש פעמים ועוד בפני עדים! ולכאורה, אם הוא היה מחויב מצד הדין לסלוח לך, אם זה היה צודק שישלח לך, אז התורה לא הייתה סוחטת ממך כל כך הרבה זיעה במאמץ לרצות אותו. אם מחילה היא דבר מקובל בדין, היה האדם המבקש סליחה יכול לומר: "לא רוצה, לא צריך.

איזה מקום יש לשאת פנים לילדי הפייבוריטים של הקב"ה (אנחנו, בניהם של האבות)? אנחנו מבקשים סליחה באמצעות פרוטקציות!?

וזה מעלה שאלה חדשה: אם הקב"ה מנהיג עולמו ביושר ובאמת, איזה מקום יש למידת הרחמים? איזה מקום יש לשאת פנים לילדי הפייבוריטים של הקב"ה? אנחנו מבקשים סליחה באמצעות פרוטקציות!!

אלא, שמושג הבחירה החופשית, שגרם לנו לפנות אל מידת הרחמים מלכתחילה, הוא מוגבל. בחירה חופשית אין פירושה שאנחנו מסוגלים לבחור בכל. האדם נולד אל מערכת של תנאים סביבתיים, פיזיולוגיים וחינוכיים, שבמסגרתם הוא יכול לבחור. אם אדם נולד נכה, או נולד למשפחת מצוקה, אי אפשר לבוא אליו בטענות כאשר חטא בגלל המגבלות שנוול איתם. ופה בדיוק מגיע מקומה של מידת הרחמים. פה בדיוק מגיע מקומה של זכות אבות. אומר הרב דסלר בספרו מכתב מאליהו: "הנה האבות לא יוכלו לבחור בעד בניהם, כי כל אדם בוחר לעצמו. אבל מדרגת נקודת הבחירה, תבוא לאדם מאבותיו ומחנכיו." מעשי האבות, הם אלו שקובעים איזו נקודת פתיחה תהיה לצאצאיהם. דבר זה הוא גם ברמה הרוחנית וגם בנראה לעין, בחינוך והענקת תנאי גידול טובים. הבחירה החופשית של האדם מתחילה מהיכן שהבחירה החופשית של אבותיו הסתיימה. על כן, אנחנו יכולים מצד הדין לבוא ולבקש רחמים, לבוא בשם זכות אבותינו(כמובן כל עוד אנחנו הולכים בדרכם).

מכאן אנו רואים, כמה גדולה האחריות החינוכית והרוחנית שלנו כלפי ילדינו. כל התקדמות או הדרדרות בחיינו, ישפיעו ישירות על הנקודות בהם לצאצאנו לא תהיה בחירה חופשית, והם יבואו לבקש את עזרתנו וזכותנו כדי שנסיע בעדם. אם אנחנו רוצים שישלחו לנו, שירחמו עלינו, עלינו להיות הכי טובים שנוכל, מפוצצים בזכויות שנוכל להעניק לדורות הבאים במידת הצורך.

התנועה החרדית-המסורתית

בית-מדרש "Pine Res"

יום א'	יום ב'	יום ג'	יום ד'	יום ה'	יום שבת
חבורות	הרב משה מליחי 'ספר שמואל'	הרב אריה סעדיה 'מסילת ישרים'	חבורות	הרב שיק'ה סהצרי 'אורחות צדיקים'	שיעור לילדים! ה'ן 15:15-16:45

תפילת ערבית בסוף השיעור בשעה 21:00

* בית המדרש מתקיים בבית-הכנסת 'אוהל משה' (רח' הנשר 2)

** בימים שני, שלישי וחמישי, עזרת הנשים פתוחה

סניף בני עקיבא יבנה

ליל פסילות שבת

22:00

חבריא ב'
כיתות 6-7

פעולת
ערב שבת

17:30

חבריא א'
כיתות 6-7

מפקד

בואו בשמחה!

למאמציך" ענה הדלי.
נושא הדליים הצטער בשביל הדלי הזקן והסדוק, ובחמלה אמר: "בעודנו עושים את דרכנו בחזרה לבית האדון, אני רוצה שתשים לב לפרחים המקסימים הפורחים לצד השביל".
ואכן, בעודם עולים במעלה הגבעה, שם לב הדלי הזקן והסדוק לשמש המחממת את פרחי הבר המקסימים הפורחים לצד השביל, וזה עודד אותו במעט. אך בסוף השביל הוא עדיין הרגיש רע עם עצמו שכן מחצית ממשאו שוב טפטף החוצה, ולכן הוא שוב התנצל בפני נושא הדליים.
נושא הדליים אמר לדלי: "האם שמת לב לכך שהפרחים פורחים רק בשביל שבצד שלך ולא בצדו של הדלי השני? זה משום שתמיד ידעתי על הסדק והטפטוף שלך וניצלתי זאת. זרעתי זרעים של פרחים בצד שלך, וכל יום, בעודנו פוסעים בדרכנו חזרה מהנחל, אתה השקית אותם. במשך שנתיים יכולתי לקטוף את הפרחים הנפלאים הללו ולקשט איתם את ביתו של אדוני. אילו לא היית כפי שהיית, לא היה לו היופי הזה להתברך בו".

העלון יוצא בסיוע מתפללי בית-הכנסת 'בוכריס'

כד המים הסדוק

הסדוק ככישלון מר, הוא דיבר אל נושא הדליים: "אני בוש בעצמי, ואני רוצה להתנצל בפניך".

"למה?" שאל נושא הדליים, "במה אתה מתבייש?"
"הייתי מסוגל להעביר רק מחצית מכמות המים במשך השנתיים האחרונות, עקב הסדק שבצדי, שגרם למים לדלוף החוצה כל הדרך במעלה השביל עד לבית אדוני. בגלל חסרונותיי, עליך לעשות את כל העבודה הזו, ואתה לא מקבל תמורה מלאה

לנושא דליים בהודו היו שני דליים גדולים, אותם נושא משני צדי המוט מעל צווארו. באחד הדליים היה סדק, ובזמן שהדלי השני היה מושלם ותמיד נושא את כמות המים המלאה מהנחל עד לבית האדון, הגיע הדלי השני מלא רק בחציו.

במשך שנתיים שלמות המשיך כך המצב מדי יום ביומו. נושא הדליים העביר רק כמות של דלי וחצי מים לבית האדון. כמובן, שהדלי המלא היה גאה בהישגיו, מושלם למטרה שלמענה נוצר. אך הדלי הסדוק הרגיש מבויש ואשם בחוסר מושלמותו, ואומלל בשל אי יכולתו לספק יותר מחצי הכמות שאותה נועד לספק.

לאחר שנתיים של מה שנראה לדלי

חורית נהרי

kivicomik@gmail.com

קיבי

בס"ד

תבליני א.א.
ת ב ל י נ י מ מ ק ו ר י י מ

תבלינים • פיצוחים • קטניות • פירות יבשים

ניתן להזמין מראש: ג' חנון ביתי, קובנה, סביה, סלוק, לחוח, חילבה מוכנה, סחוג ביתי

שד' דואני 28/20 מ. מסחרי לב יבנה טלפקס 08-9322808

בהשגחת הרבנות יבנה

